NN 77/2019 (14.8.2019.), Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-IIIA-4256/2017 od 19. lipnja 2019.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1627

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Ingrid Antičević Marinović, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Snježana Bagić, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić i Miroslav Šumanović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenula Branka Zobec iz Zagreba, koju zastupa Mato Prepelec, odvjetnik u Zagrebu, na sjednici održanoj 19. lipnja 2019. jednoglasno je donio

ODLUKU

I. Ustavna tužba se usvaja.

II. Ministarstvo zaštite okoliša i energetike dužno je odlučiti o zahtjevu podnositeljice Branke Zobec za izvršenje rješenja Grada Zagreba klasa: UP/I-325-05/07-01/25, ur. broj: 251-13-03/404-08-11 od 27. prosinca 2008. u najkraćem mogućem roku, ali ne duljem od šest (6) mjeseci, računajući od prvog idućeg dana nakon objave ove odluke u »Narodnim novinama«.

III. Na temelju članka 63. stavka 3. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst), podnositeljici ustavne tužbe Branki Zobec iz Zagreba, Piškorov breg 28, određuje se primjerena naknada zbog povrede ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) u iznosu od 22.800,00 kuna.

IV. Naknada iz točke III. izreke ove odluke bit će isplaćena iz državnog proračuna u roku od tri (3) mjeseca od dana podnošenja zahtjeva podnositeljice Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske za njezinu isplatu.

V. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Branka Zobec iz Zagreba (u daljnjem tekstu: podnositeljica), koju zastupa Mato Prepelec, odvjetnik u Zagrebu, podnijela je 10. listopada 2017. ustavnu tužbu na temelju članka 63. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 99/99., 29/02. i 49/02. – pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon) smatrajući da joj je zbog neizvršenja rješenja Grada Zagreba, Gradskog ureda za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, izgradnju grada, graditeljstvo, komunalne poslove i promet (u daljnjem tekstu: Grad Zagreb) klasa: UP/I-325-05/07-01/25, ur. broj: 251-13-03/404-08-11 od 27. prosinca 2008. (u daljnjem tekstu: rješenje Grada Zagreba od 27. prosinca 2008.), te zbog duljine upravnog spora koji se vodi pred Upravnim sudom u Zagrebu pod brojem Usl-3541/13 povrijeđeno pravo na suđenje u razumnom roku.

1.1. Za potrebe ustavnosudskog postupka pribavljen je spis Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: Usž-1915/18 (kojem prileži spis Upravnog suda u Zagrebu broj: UsI-3541/13), te spis Ministarstva zaštite okoliša i energetike klasa: UP/II-034-03/09-05/267.

II. PREGLED RADNJI U POSTUPKU

2. Podnositeljica je 16. ožujka 2005. Gradu Zagrebu podnijela zahtjev kojim je tražila da se naloži protustranci P. S. postavljanje cijevi radi evakuacije otpadnih, oborinskih, površinskih i slivnih voda sa terena podnositeljice.

Podnositeljica je 3. siječnja 2007. Gradu Zagrebu podnijela žalbu zbog nedonošenja rješenja, te je 5. studenoga 2007. ponovno podnijela zahtjev za donošenje rješenja po žalbi.

Rješenjem Grada Zagreba klasa: UP/I-325-05/07-01/25, ur. broj: 251-13-32/201-06-3 od 15. studenoga 2007. naloženo je P. S. u roku od 30 dana urediti parcelu i postaviti cijevi.

Podnositeljica je 10. studenoga 2008. Gradu Zagrebu podnijela zahtjev za donošenje rješenja.

Rješenjem Grada Zagreba od 27. prosinca 2008., po prijedlogu P. S. za obnovu postupka, poništeno je rješenje Grada Zagreba od 15. studenoga 2007., te je naloženo P. S. urediti parcelu na način da omogući nesmetano oticanje oborinskih voda sa okolnog terena.

Podnositeljica je 14. siječnja 2009. Gradu Zagrebu podnijela žalbu zbog nedonošenja rješenja, te je 4. studenoga 2009. ponovno podnijela zahtjev za donošenje rješenja po žalbi.

Rješenjem Grada Zagreba klasa: UP/I-325-05/07-01/0025, ur. broj: 251-13-03/504-09-19 od 2. veljače 2009. odbačena je žalba P. S. izjavljena protiv rješenja od 27. prosinca 2008. kao nepravovremena. Na to rješenje P. S. je izjavio žalbu.

Rješenjem Ministarstva regionalnog razvoja, šumarstva i vodnoga gospodarstva (u daljnjem tekstu: Ministarstvo regionalnog razvoja) klasa: UP/II-34-03/09-05/000267, ur. broj: 538-10/2-6-27-09-0001/0002 od 2. studenoga 2009. odbijena je žalba P. S. te je potvrđeno rješenje Grada Zagreba od 2. veljače 2009. kojim je odbačena žalba P. S. kao nepravovremena. P. S. je rješenje Ministarstva regionalnog razvoja od 2. studenoga 2009. dostavljeno 21. prosinca 2012.

Podnositeljica je 30. siječnja 2012. podnijela Ministarstvu Uprave zahtjev za izvršenje rješenja Grada Zagreba od 27. prosinca 2008.

Podnositeljica je 27. ožujka 2012. podnijela Ministarstvu poljoprivrede zahtjev za izvršenje rješenja Grada Zagreba od 27. prosinca 2008.

P. S. je 21. siječnja 2013. podnio tužbu Upravnom sudu u Zagrebu (u daljnjem tekstu: Upravni sud) protiv rješenja Ministarstva regionalnog razvoja od 2. studenoga 2009. kojim je potvrđeno rješenje Grada Zagreba od 2. veljače 2009. kojim je odbačena žalba P. S. kao nepravovremena. Postupak se pred Upravnim sudom vodio pod brojem Usl-290/13.

Podnositeljica je 29. svibnja 2013. Ministarstvu poljoprivrede podnijela prigovor i zahtjev za pravnu zaštitu od postupanja javnopravnih tijela zbog nedonošenja zaključka u vezi izvršenja rješenja Grada Zagreba od 27. prosinca 2008. te je 18. lipnja i 4. srpnja 2013. Ministarstvu poljoprivrede podnijela prigovore radi nedonošenja rješenja.

Upravni sud presudom broj: Usl-290/13-11 od 12. rujna 2013. poništio je rješenje Ministarstva regionalnog razvoja od 2. studenoga 2009. i naložio Ministarstvu poljoprivrede, Upravi vodnoga gospodarstva donijeti rješenje o žalbi P. S.

Podnositeljica je 12. rujna 2013. Upravnom sudu podnijela tužbu zbog šutnje administracije. Postupak se pred Upravnim sudom vodio pod brojem Usl-3541/13.

Upravni sud je rješenjem broj: Usl-3541/13-2 od 1. listopada 2013, dostavio tuženiku Ministarstvu poljoprivrede tužbu podnositeljice na odgovor, te je tuženik podneskom od 28. listopada 2013. dostavio odgovor na tužbu.

Rješenjem Ministarstva poljoprivrede klasa: UP/II-034-03/09-05/267, ur. broj: 525-12/0979-14-14 od 1. travnja 2014. poništeno je rješenje Grada Zagreba od 2. veljače 2009. kojim je odbačena žalba P. S. kao nepravovremena i naloženo je Ministarstvu poljoprivrede, Povjerenstvu za odlučivanje o žalbama odlučiti o žalbi P. S. na rješenje Grada Zagreba od 27. prosinca 2008.

Rješenjem Ministarstva poljoprivrede, Povjerenstva za žalbe državnog vodopravnog inspektora klasa: UP/II-034-03/09-05/267, ur. broj: 525-12/0979-16-17 od 27. rujna 2016. odbijena je žalba P. S. te je potvrđeno rješenje Grada Zagreba od 27. prosinca 2008.

Podnositeljica je 9. listopada 2017. podnijela Ministarstvu zaštite okoliša i energetike zahtjev za zaštitu prava na donošenje odluke u razumnom roku.

Podnositeljica je 9. listopada 2017. podnijela Upravnom sudu zahtjev za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku.

Rješenjem predsjednika Upravnog suda broj: Su-Uzp I-16/17-3 od 27. studenoga 2017. usvojen je zahtjev podnositeljice za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku te je određen rok od šest (6) mjeseci za donošenje odluke u predmetu broj: Usl-3541/13.

Presudom Upravnog suda broj: Usl-3541/13-9 od 2. veljače 2018. usvojen je tužbeni zahtjev podnositeljice te je naloženo Ministarstvu zaštite okoliša i energetike (ranije Ministarstvo poljoprivrede) da donese rješenje o prigovoru podnositeljice izjavljenom 4. srpnja 2013.

Podnositeljica je na tu presudu izjavila žalbu, te je spis 27. travnja 2018. dostavljen Visokom Upravnom sudu na odlučivanje.

Rješenjem Visokog Upravnog suda broj: Usž-1915/18 od 11. listopada 2018. odbačena je žalba podnositeljice kao nedopuštena.

U trenutku odlučivanja o ustavnoj tužbi postupak se vodi pred Ministarstvom zaštite okoliša i energetike radi odlučivanja o zahtjevu podnositeljice za izvršenje rješenja Grada Zagreba od 27. prosinca 2008.

Ustavna tužba podnesena je 10. listopada 2017.

III. DOPUŠTENOST USTAVNE TUŽBE